

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίδης

Η ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΥΠΟΔΕΧΤΗΚΕ ΤΟ 34^ο ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Τα παραλειπόμενα μιας επιτυχημένης δεξίωσης

Την περασμένη Πέμπτη το βράδι η παροικία υποδέχτηκε το 34^ο Ελληνικό Φεστιβάλ που αρχίζει επίσημα το προσεχές Σαββατοκύριακο στο Darling Harbour, με μια επιτυχημένη δεξίωση που κατά τη γνώμη μου είναι από τις πιο σημαντικές του έτους επειδή αφορά αποκλειστικά τον πολιτισμό και ξεπερνά τα όρια του τοπικισμού ή της κοσμικότητας. Πριν παρεξηγηθώ, σπεύδω να προσθέσω πως οργανώνονται και άλλες επιτυχημένες δεξιώσεις που ξεπερνούν τα όρια του τοπικισμού ή της κοσμικότητας και αναφέρω σαν παράδειγμα τις εξίσου επιτυχημένες δεξιώσεις της ΟΟΕΓΑ για την ενίσχυση της ιατρικής έρευνας εναντίον του καρκίνου στα παιδιά.

Στη δεξίωση της περασμένης Πέμπτης στο The Grand Roxy, η Κοινότητα αναγνώρισε τη γενναιοδωρία των χορηγών του Ελληνικού Φεστιβάλ και τους τίμησε, αλλά είχε και την ευκαιρία από τα χείλη του προέδρου της Χάρη Δανάλη και της προέδρου της Επιτροπής Φεστιβάλ, Νίας Καρτέρη, να εκφράσει τη δυσαρέσκεια για την έλλειψη οικονομικής βοήθειας από τους πολιτικούς γενικά, αλλά και την παροικία.

Ομολογουμένως ήταν εντυπωσιακή η παρουσία 14 ελληνικής καταγωγής πολιτικών από το Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο, το Πολιτειακό και την Τοπική Αυτοδιοίκηση που έδωσαν το παρών στο κάλεσμα της Κοινότητας και εκτιμήσαμε τον φιλελληνισμό των αγγλόφωνων πολιτικών στις ομιλίες τους. Όμως κανείς τους δεν απάντησε στην έντονη καταγγελία του κ. Δανάλη για το έλλειμμα στην ενίσχυση του πολυπολιτισμού, με εξαίρεση τον Γερουσιαστή κ. Αθα Συνοδινό, ο οποίος

ναι μεν υποσχέθηκε να μεταφέρει το μήνυμα, αλλά χωρίς να εγγυάται πως θα έρθει η αναγκαία οικονομική βοήθεια.

Πιστεύω πως θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε πιο αυστηρά τους πολιτικούς όταν δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της κοινωνίας και πρέπει να καταλάβουν επιτέλους ότι ζούν σε μια κοινωνία πολυεθνική και πολυπολιτισμική, αφού το 28% των πολιτών στην Αυστραλία έχουν γεννηθεί σε άλλη χώρα και σχεδόν οι μισοί πολίτες έχουν ένα γονιό που γεννήθηκε στο εξωτερικό. Είναι καιρός οι πολιτικοί να σταματήσουν τα γλυκόλογα για τη δήθεν αφοσίωσή τους στον πολυπολιτισμό και ν' αρχίσουν να τον ενισχύουν με έργα. Αλλωστε, το ομολόγησε ο Εργατικός βουλευτής, Τόνι Μπερκ, πως η ιστορία των ελλήνων μεταναστών είναι και ιστορία της Αυστραλίας.

Μεγαλύτερη επιτυχία είχε η κα Νία Καρτέρη που, χωρίς να το γνωρίζει βέβαια, υιοθέτησε το σκόλιό μου την περασμένη Παρασκευή:

«Σκέπτομαι με το φτωχό μυαλό μου, πού είναι όλες αυτές οι ελληνικές οργανώσεις και αυτοί που σηκώνουν ανάστημα μιλώντας για τον ελληνικό πολιτισμό; Ολοι θα μπορούσαν να βοηθήσουν την Κοινότητα να αντιμετωπίσει το βάρος της μεγάλης ευθύνης, ή τουλάχιστον να συμβάλουν στην επιτυχία του Φεστιβάλ με συμμετοχή στις εκδηλώσεις του με τα παιδιά και εγγόνια τους.»

Η κα Καρτέρη άγγιξε το ελληνικό φιλότιμο χρησιμοποιώντας σκληρή γλώσσα για τις ελληνικές οργανώσεις, λέγοντας ότι συνολικά διαθέτουν μεγάλο πλούτο, αλλά δεν βοηθούν το Ελληνικό Φεστιβάλ ν' αντιμε-

τωπίσει το μεγάλο κόστος του. Η ανταπόκριση ήταν ακαριαία με δέκα οργανώσεις να προσφέρουν \$6.000, όπως θα διαβάσετε στο σχετικό ρεπορτάζ για τη δεξίωση σε άλλη σελίδα.

Ξέρετε τον αγώνα μου πολλά χρόνια χωρίς επιτυχία για να κάνω την Ανω Κρύα Βρύση αρωγό στα παροικιακά δρώμενα, έστω με την ενίσχυση των πολιτιστικών και άλλων εκδηλώσεων, αλλά ελπίζω ότι η κα Καρτέρη βρήκε τον τρόπο να προκαλέσει τον πατριωτισμό των σωματείων μας για να συμβάλουν στην επιτυχία του Φεστιβάλ. Όπως δήλωσε η ίδια, αν 120 παροικιακές οργανώσεις προσφέρουν μόνο \$500 στο Ελληνικό Φεστιβάλ κάθε χρόνο αντιστοιχεί με \$60.000 που εγγυούνται τη συνέχεια του κορυφαίου πολιτιστικού γεγονότος μας, γι' αυτό θα πρέπει να συνεχίσει την πίεση για να γίνουν 20, 50, 100 τα δέκα σωματεία με ελληνικό φιλότιμο.

Και αφού μιλάμε για τα οικονομικά του Φεστιβάλ, θα ήθελα να κάνω την παρατήρηση πως τα λαχεία στη δεξίωση δεν επρόκειτο να πωληθούν μόνο τους μέσα σε ένα βάζο, εγώ τουλάχιστον ξέχασα ν' αγοράσω. Γι' αυτό θα πρότεινα οι παρόντες πολιτικοί να γύριζαν στα τραπέζια και να πωλούν τα λαχεία σαν ελάχιστη προσφορά τους και θα το έκαναν με μεγάλη επιτυχία, αλλά αν αυτό δεν είναι δυνατόν, τότε το ρόλο αυτό θα έπρεπε να αναλάβει το διοικητικό συμβούλιο για να έρθει και σε επαφή με τους ανθρώπους που υποστηρίζουν το Ελληνικό Φεστιβάλ.

Σόφι Κότση

Όταν το Εργατικό Κόμμα πριν μερικά χρόνια έδωσε το χρίσμα στην κα Σόφι Κότση για μια έδρα στην Ανω Βουλή, άκουσα πολλές φορές το σκόλιο «πού βρέθηκε αυτή η κυρία;» επειδή ήταν σχετικά άγνωστη στην ευρύτερη παροικία. Όμως αποδείχτηκε μια από τις πιο καλές αποφάσεις του Εργατικού Κόμματος γιατί η κα Κότση έχει γίνει η εικόνα του Κόμματος στην παροικία και στην ευρύτερη κοινωνία. Δραστήρια, ευσυνείδητη, ακούραστη, ευπρόσιτη και ευγενέστατη τη βρίσκουμε μπροστά μας σε κάθε εκδήλωση και ασφαλώς είναι η πιο δημοφιλής πολιτικός μας, με συμπάθειες ακόμη και ανάμεσα στους πολιτικούς αντιπάλους της.

Η κα Κότση κρατά ψηλά το λάβαρο του Εργατικού Κόμματος, αντίθετα με τον αρχηγό της, Λουκ Φόλεϊ, που χαρακτηρίζεται σαν «ο κρυφός ηγέτης», επειδή απουσιάζει από την επικαιρότητα.

Η περασμένη Πέμπτη ήταν μια λαμπρή ευκαιρία να παρουσιαστεί σε μια μεγάλη ελληνική συγκέντρωση για να προβάλει το Κόμμα του και να υποσχεθεί υποστήριξη του Ελληνικού Φεστιβάλ, όπως έκανε παλιότερα ο Γιάννης Χατζηστεργός. Αλλωστε, δεν τον άκουσα να μιλάει για τις μεταρρυθμίσεις στη βιομηχανία ταξί που απειλούν τις περιουσίες βιοπαλαιστών, ούτε τον άκουσα να μιλάει χτες για το πρόβλημα που ανέκυψε με την ποιότητα του νερού που πίνουμε και κινδυνεύει

με μόλυνση. Δεν αμφιβάλω ότι πρόκειται για έναν έντιμο πολιτικό που κάνει το καλύτερο που μπορεί, αλλά δυστυχώς, τις περισσότερες φορές δεν είναι αρκετή η καλωσύνη για την επιτυχία ενός ηγέτη.

Δημοσκοπήσεις

Ισα βάρκα, ίσα νερά δείχνει η αξιόπιστη δημοσκόπηση Newsroll τους Λίμπεραλ και Εργατικούς στο 50%, πλησιάζοντας πολύ κοντά στην πρόβλεψή μου πως οι Εργατικοί μπορούν να κερδίσουν τις επόμενες εκλογές έστω με αρχηγό τον Μπιλ Σόρτεν, αν ο Μάλκολμ Τέρνμπουλ δεν αρχίσει να παίρνει αποφάσεις, αντί να μοιράζει χαμόγελα. Αν δεν αλλάξει τακτική ο πρωθυπουργός θα επαληθευτεί το σκόλιο του Τόνι Αμποτ ότι ο αντίπαλός του ενδιφερόταν μόνο να γίνει πρωθυπουργός. Όμως, κατά τη γνώμη μου το πρόβλημα του κ. Τέρνμπουλ είναι βαθύτερο, επειδή δεν έκανε καλούς υπολογισμούς πριν διεκδικήσει την αρχηγία και πρωθυπουργία: Δεν μέτρησε καλά τα κουκιά και τώρα είναι αιχμάλωτος του Τόνι Αμποτ, αναγκασμένος να συνεχίζει τις πολιτικές του. Οι Εργατικοί έχουν κάθε λόγο να αισιοδοξούν πως για πρώτη φορά σε 70 χρόνια θα ανατρέψουν μια κυβέρνηση ύστερα από μόνο μια θητεία στην εξουσία, αλλά δεν αποκλείω το γεγονός ότι οι κακές δημοσκοπήσεις ενισχύουν τον κ. Τέρνμπουλ μέσα στο κόμμα.

Δηλαδή, μπροστά στο φάσμα μιας εκλογι-

κής ήττας ο κ. Τέρνμπουλ ίσως μπορέσει να εξουδετερώσει την κλίκα του Αμποτ για να πάρει φιλολαϊκά μέτρα και με τη δημοτικότητά του να κερδίσει τις εκλογές. Πάντως, επιμένω σε μια ξαφνική αλλαγή ηγεσίας στο Εργατικό Κόμμα όπως το 1983, όταν στο παραπέντε πριν τις εθνικές εκλογές αιφνιδίασαν τον πρωθυπουργό Μάλκολμ Φρέιζερ, αντικαθιστώντας τον αρχηγό Μπιλ Χέντεν με τον Μπομπ Χώουκ, ο οποίος κέρδισε πανηγυρικά τις εθνικές εκλογές.

Η Ελλάδα έσωσε (πάλι) την Ευρώπη!

Είλικρινά τα έχω χαμένα με την αφέλεια ανθρώπων που υποτίθεται διαθέτουν φαιά ουσία ανάμεσα στ' αυτιά τους, αλλά πιστεύουν κάθε ρατσιστική μακακία που κυκλοφορεί στο βούρκο του διαδικτύου. Όπως, για παράδειγμα, η είδηση πως η ελληνική αστυνομία σταμάτησε κοντέινερ με τόνους πυρομαχικά που θα χρησιμοποιούσαν οι πρόσφυγες στην εισβολή τους για να καταλάβουν την Ευρώπη! Βέβαια, πρόκειται για καραμπινάτη διαστρέβλωση της πραγματικότητας αφού αποδείχτηκε πως τα όπλα προορίζονταν για Κούρδους αντάρτες, αλλά έστω και αν ήταν για τζιχαντιστές πώς θα μπορούσαν να καταλάβουν την Ευρώπη με μερικά όπλα; Και όμως φίλοι μου υπάρχουν άνθρωποι που πιστεύουν αυτές τις ανοησίες. Όπως την άλλη «είδηση» πως ο τρίτος

παγκόσμιος πόλεμος είναι θέμα ημερών(!), επειδή η Ρωσία δεν θα έχει άλλη επιλογή από τη χρήση τακτικών πυρηνικών όπλων για να υπερασπιστεί τη Συρία από κερσαία εισβολή που θα διαρκούσε 18 ημέρες, αφού οι Σαουδάραβες (και οι σύμμαχοι τους) στέλνουν 350.000 στρατιώτες, 20.000 άρματα μάχης, 2.450 στρατιωτικά αεροπλάνα και 460 ελικόπτερα από 25 χώρες που θα συγκεντρωθούν στο βόρειο τμήμα της Σαουδικής Αραβίας για να εισβάλουν στη Συρία.

Πιστεύετε τέτοιες ανοησίες; Τότε ασφαλώς θα πιστεύετε και πως το φεγγάρι είναι φτιαγμένο με... τυρί Ελβετίας!

Καλό!

Μία κότα περνάει τον δρόμο αμέριμνη. Ξαφνικά μία Μερσεντές, τρέχοντας με 200, την πατάει και εξαφανίζεται. Η κότα μετά το σοκ, σηκώνεται, τινάζει τα φτερά της και λέει:

- Αασαχ... ΑΥΤΟΣ ήταν κόκορας!

Ακόμη ένα:

Αφού είδε ότι με την αγροτιά δεν γίνεται τίποτα, ένας αγρότης αποφασίζει να δουλέψει σε ένα ξενοδοχείο:

- Πώς θα πεις στα αγγλικά σε έναν τουρίστα «έλα εδώ»; τον ρωτάει ο διευθυντής.

- Come here!

- Κι άμα θες να του πεις «πήγαινε εκεί»;

Σκέφτεται λίγο και λέει...

- Θα πάω εκεί και θα του πω: «Come here!»